

Отговор на множествена жалба относно предполагаемо нарушение от страна на Италия на правилата на ЕС относно недискриминацията и закрилата на учителите на срочен трудов договор.

Референтен номер: СНАР (2021)03439

Европейската комисия получи голям брой жалби относно непризнаването на трудовия стаж на учители в „*scuole paritarie*“ (акредитирани частни училища) при определянето на категориите на трудовете им възнаграждения.

Жалбоподателите посочват, че италианската национална образователна система се състои от държавни училища и акредитирани частни училища „*scuole paritarie*“, т.е. училища, за които се заплаща такса и които следват учебната програма на държавните училища. Акредитацията се предоставя на недържавни училища, които кандидатстват за нея, при условие че отговарят на определени условия, посочени от държавните органи, по отношение на квалификациите на учителите. Макар трудовият стаж в акредитираните частни училища да се признава за целите на възлагането на срочни преподавателски трудови договори и за последващата заетост в държавни училища, жалбоподателите подчертават, че съгласно член 485 от Законодателен декрет № 297 от 16 април 1994 г. италианското министерство на образованието не признава такъв стаж при определянето на степените на заплащане на новоназначения преподавателски състав, а само стажа, придобит в държавни училища или техен еквивалент.

Комисията заведе тези жалби в централния регистър на жалбите под референтен номер СНАР(2021)03439.

Предвид значителния брой жалби, получени по този въпрос, и с цел да се отговори бързо на заинтересованите лица и да им се предостави информация, както и потенциално по-широкият обществен интерес по проблемите, повдигнати от жалбоподателите, Комисията публикува настоящото потвърждение за получаване на множествена жалба също на [предназначената за тази цел уебстраница на портала Europa](#). Чрез същото средство за информация жалбоподателите ще бъдат уведомени за резултатите от разглеждането на случая от Комисията и за повнататъшните действия, които Комисията може да реши да предприеме.

Комисията представи своята оценка по този въпрос в контекста на петиция, адресирана до Европейския парламент (петиция номер 1451/2020¹):

„Двете основни цели на Рамковото споразумение за срочната работа² са свързани с това работниците, които са наети на срочни трудови договори, да не бъдат подлагани на неоправдана дискриминация, както и че последователните срочни трудови договори между един и същ работодател и служител за една и съща работа следва да се избягват, а в случай на злоупотреба — да бъдат санкционирани.

С клауза 4 от Рамковото споразумение на работодателите се забранява да третират работниците на срочни трудови договори по-неблагоприятно от работниците на

¹ Някои от жалбоподателите по настоящата множествена жалба подкрепят и следната петиция: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PETI-CM-694981_EN.pdf

² Рамково споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което е приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), (ОВ L 175, 10.7.1999 г., стр. 43—48).

постоянни трудови договори по отношение на условията за наемане на работа, освен ако различното третиране не може да бъде обосновано от обективни причини. Тази клауза обаче не се прилага за дискриминация по отношение на условията за наемане на работа на различни категории работници на срочни трудови договори.

В своята петиция вносителката твърди, че принципът на недискриминация е бил нарушен поради това, че годините прослужено време на срочни трудови договори се признават — за целите на мобилността — за учителите в държавните училища, но не и за преподавателския състав в акредитираните от държавата частни училища. Сравнението се прави между учителите, които са работници на срочен трудов договор в държавни училища, и учителите, които са работници на срочен трудов договор в акредитирани от държавата частни училища.

Различното третиране между учител на срочен трудов договор и друг учител на срочен трудов договор въз основа на това дали работодателят е държавно или акредитирано от държавата училище, не попада в приложното поле на Рамковото споразумение относно срочната работа, нито в това на директиви 2000/78/ЕО и 2006/54/ЕО.“

Комисията отбелязва, че жалбоподателите дори не обясняват защо тези директиви са нарушени.

Затова Комисията стига до заключението, че различното третиране между учител на срочен трудов договор и друг учител на срочен трудов договор въз основа на това дали работодателят е държавно или акредитирано от държавата училище, не е уредено от правото на ЕС.

Тази ситуация е уредена от италианското национално право.

Съгласно представената от жалбоподателите преписка случаят вече е бил отнесен до Конституционния съд, който в решението си от 30 юли 2021 г. е постановил, че „не е незаконно работата на срочен трудов договор в акредитирани от държавата частни училища преди постоянен трудов договор да не се взема предвид за целите на отразяването на трудовия стаж в държавните училища.“

С оглед на горепосоченото Комисията възнамерява да приключи преписката по тази жалба.

Ако жалбоподателите разполагат с нова информация, която може да е от значение за преразглеждането на жалбата, те могат да се свържат с Комисията в срок от четири седмици след публикуването на настоящото известие, след което случаят ще бъде приключен.